

GORJE SRCA

Što će vas ostaviti
stisne, doći će ti vama
i sudovat će se vaše
srce, Aleluja.
(Iv 14 12)

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V. ZAGREB, 21. SVIBNJA 1930. BROJ 21

Zašto se Učitelj brine za bolesnike

Stuzbijaj častohleplje

Toliko se Isus brinuo za bolesnike, da bi se moglo na prvi pogled činiti kao da je to bio glavni cilj Njegov dolaska s neba na zemlju. A to nije bio. Jasan je cilj Njegov dolaska već po onom obećanju Spasitelja u zemaljskom raju (I. Moj. 3, 15). Pa onda po onom, što su o Njemu govorili starozavjetni proroci. A najjasnije je svrhu dolaska Spasitelja izrekao Anđeo rječima sv. Josipu: »Rodit će (Marija) sina i nazvati Mu ime Isus, jer će On izbaviti narod svoj od grijeha njegovih« (Mt 1, 21).

Glavni dakle cilj dolaska Isusova je bio spasiti duše, ozdraviti ljude od bolesti grijeha, izbaviti ih od vječne smrti prokletstva i dati im novi život i novu duševnu snagu: »Ja sam uskrsnuće i život« (Iv. 11, 25), uskrsnuće od smrti grijeha na život milosti.

Spasitelj nije donio svijetu zemaljska dobra, ali je donio blagoslov vrhunarnog života. On nije izravno donio ni slobodu ni blagostanje siromasima, potlačanima i robovima. On je tek zasijao sjeme svoje nauke, koje će polako nicati i donijeti ljudskom društvu: pravdu, ljubav i stegu. Bolesnicima je donio utjehu, a zdravima dao nalog da im ublažuju teškoće riječju i djelom.

No ni to nije sve, što je On učinio za bolesnike. Nije On njih samo tješio i druge na to poticao. On je rekao svojim Apostolima, koje je poslao da propovijedaju Evanđelje: »I liječite bolesnike, koji su u vjernoj (u gradu, u koji dođete), i kažite im: »Približio vam se kraljevstvo Božje« (Lk. 10, 9). On je danosao beskrbnima ozdravljenja i zdravije snage, da ih predobije sa kraljevstva Božje. Da svijetu dokaže, da je On uistinu Mesija, i kao takav da je saoznao kraljevstvo grijeha, koje je prouzročilo bolesti. Da je On doista Sin Božji, jer svojom vlastitom moći čini djela Božja. To je dakle svrha Njegova dolaska.

Kad je Ivan Krstitelj poslao svoje učenike k Njemu, da Ga pitaju, da li je On onaj, koji ima da dođe, odgovorio mu je Spasitelj: »Idite i javite Ivanu, što vidjeste i čušte: Slijepi progledaju, hromi hode, gluhi se čuše, gluh i surd, mrtvi ustajahu, stromasima se propovijedalo Evanđelje. I blago onome, koji se ne sablazni o mene« (Lk. 7, 22—23).

Spasitelj je dakle činio čudesna ozdravljenja u potvrdu svoje božanske nauke i svoga božanskog porijekla. Kad je obolio Njegov prijatelj Lazar: »Tada nar poručih Njegovu sestru: »Gospodine, gdi onaj je, koga si ljubio, bolestan. Čuvši Isus reče: Ova bolest nije na smrt, ne-

go na slavu Božju, da se Sin Božji s nje proslavi« (Iv. 11, 4). I kad je Lazar umro: »Tada im (učenicima) reče Isus otvoreno: Lazar je umro; i radujem se poradi vas, što nisam bio ondje, da vjerujete« (Iv. 11, 14—15). Onda pođe do groba Lazara, koji je već tri dana bio pokopan. Dade odvaliti grobni kamen: »Kad dakle odvališe kamen, Isus podiže oči gore i reče: Oče, zahvaljujmi Ti, što si me uslišao. Ja sam, istina, snao da me vazda slušaš, ali sam rekao poradi naroda, koji stoji unakolo, da vjeruju, da si me Ti poslao. I rekaviši ovo povika iza glasa: Lazare, izdi napolej! I odmah iziđe pokojnik... Mnogi dakle od Židova, koji dođoše k Mariji (sestri Lazarovoj) i vidješe, što je učinio, javiše u Njega« (Iv. 11, 41—45).

Isus je prolazio činio takova djela, koja pripadaju Stvoritelju. Tim čudesima, koja je činio u ime i moć Očevom ili koja je Otac po Njemu činio, dokazuje Isus da je On djelatelj vječnog života. Evanđelje nam tako lijepo pokazuje, da Sin iše putevima Očevim, koji Ga tako uvodi u svijet. Neka svijet vidi i

znade, da Otkupitelj naš prije svoje muke i našega otkupljenja iše istom linijom i čini ista djela koja samo Stvoritelj može da čini.

Bredstavimo si rijeku, koja utiče u veliko jezero, a onda izlazi iz njeza kao da se u njez napušta i puna obilne vode ide samostalno svojim tokom, ali uvijek pozvana s jeverom. Tako si otkupljene možemo predotiti, da i mi Spasitelj uzat u carstvo stvorova i čini djela, koja pripadaju Ocu, da tako pokaže da je jedno s Ocem i potom svojim čudesima uvodi svijet u carstvo vječnoga života.

Sva ozdravljenja bolesnika i uskrsnuća mrtvih nisu imala za cilj samo zemaljsko dobro, ni zdravlje, ni život za ovaj svijet, nego je bio vrhovni cilj tomu život vječni, koji nam je Krist ličio da dade. Mo li-jevo kaže P. Bottmayer: »Nije sam život u sebi i za sebe nešto dobro, nego je samo dobar život, koji k Bogu vodi, prava sreća za čovjeka«. A s tom se nakanom Učitelj toliko brinuo za bolesnike. Ozdravljao ih i time dokazivao svoju nauku i svoje poslanje.

MAJKA BOŽJE MILOSTI

Molitve i pjesme uzdižu Ti hvalu, Tebi, Majko, koja si nam Božjom milošću darovala Spasitelja, Sina Božjega. Ufanje i živa vjera podražavaju Te u Tvojnoj nebeskoj slavi; niše prošnje traže Tvoju pomoć.

Dobro mi k Tebi, jer si Ti utišalaše nas nevoljnih ljudi, put, koji vodi smrti, svjetlost na našim zaskrbljenima i beskućima. Ti si bljilovan svijet, koji je pucvjetao na našoj tvrdoj zemlji, da svojom čistom ljepotom ponese svijet, ogrezao u zlu. Ti si jedina biva dostojna, da primiš Otkupitelja, Boga-Covjeka i da Njegovom voljom, pod križem muke i spasenja, postaneš Majkom sviju ljudi. Tvoj život, svjetlota i bez koga, služba je Najvišemu. Tvoje zadosti i patnje vinuše se nebeskim visinama, gdje si u vječnosti Kraljica Ande- ra i svijta Sveta.

Majko Božje milosti, mnoge naše prošnje može Tvoj zagovor i Tvoje milosrde.

Daruji Krista našim domovima, da mir i sreća blagoslove naša ognjišta. Daruj Isusa svijetu, da bratstvo i ljubav među ljudima isčisti naše nestoje i razdora. Neka veličina Njegove istine sbe našim putevima. Neka sam neizmjenost Njegova povede iz neznanja i grijeha prema našem jedinom i najčistijem smislu. Neka Tvoja ljubav, Mjeko, obrasri susrete i prihvati ne-moćne i sve nas privrže vjernoj Pravdi, Stvoritelju, Kralju vjekova.

O, molj za nas, sveta Marijo, sada i u času smrti naše.

Pozdravljamo Te, divna Majko, u Tvojnoj nebeskoj slavi.

RANJENA RUKA

Bože moj, ranio si srce moje, Bože moj!

Neka je blagoslovljena Tvoja ruka, koja me milujući kažnjava. Kažnjava, velim? O, Ti ne znaš da mene kažnjavaš, jer si Ti za mene dao svoju zadovoljstina. Ti ne čeh da mene kazniš. Ti si tako dobar.

Neka je blagoslovljena ruka Tvoja, koja mi daje slast u čaši gorčine. Kako je slatko trljjenje u naručju Tvom, kako su slatke suze, koje padaju na Tvoje ruke, kako je svjetlota tama, u koju nas uvodi Tvoj križi!

Neka je blagoslovljena Tvoja ruka, koja mi zadaje patnju. Ta je ruka, ranjena ruka, Bože moj, i boli, koje ona nanosi, jesu milovanja.

Hvala Ti, Gospodine, na svakom času trljjenja, jer ono me združuje s Tobom. Ja Ti prikazujem svoje neostvarene želje, ja Ti prikazujem svo-

je nezasićene strasti, svoja ponženja i sve svoje boli. I zahvaljujem Ti, što si bezbrojne i duboke padove dopustio meni, da upoznam svoju neizmjerenu bijedu i potrebu da se združim s Tobom.

O Ti si pogledao na ovu dušu, koja je toliko trpjela radi stvorova; i dao si joj na radost ono trpljenje, koje se zove: sveta ljubav.

Neka je blagoslovljena Tvoja ruka, koja ščida s mene sve zemaljsko, i koja daje meni, najvišem grijehniku, navikom da pati od grijeha: pstruju ljubavi. Sve, što god mi daješ, veselo je moje. Svaki čas mojega života, Tvoj je dar.

Za uzdarje ja Ti dajem cijeli svoj život. U ranu Tvojeg člana potažeš svoje srce, kao stemenku u plodnu zemlju. Neč ti Tvoje rane nikne cvijet besmrtno ljubavi.

Treba da suzbijamo častohleplje i težnju, jer one poput rde izjedaju plodove naših dobrih djela. Prvo je sredstvom molitva. Topla i ustrajna molitva. Da Stvoritelj prook, koji nam dušu tako istina, kao što je težnja za časti slavu, ne zadržava, potrebna je Božja pomoć, koju doživljamo toplim molitvom sv. Šara Heriztomom lazi: »Proštvj te-šnje sa slalom nima drugog sredstva osim molitve«. Može se dakle osjeća, da je sklon taštini, neka u svim svojim molitvama prosi od Boga, da se popravi-ši u toj točki. Neka molj ponizno, iza koga je priznao pred Bogom svoju slabost. Neka molj pouzdanu, t. j. neka sa sigurnošću očekuje pomoć, i tada će se zbilje s pomoću Božjom osloboditi voga poroka, ako i ne najednput, a ono malo pomalo.

Da molitva bude što toplija, treba da praprisilno, ikako je čast, slava i taština protivna duhu Kristova. Kad je davao napagstavo Krista u pustinja častohleplje, Isus ga je smjesta odbio pni: »Odlazi od mene, solomito! Kad Ga je narod hlio učiniti kraljem, umakao im i sakrio se u brzo-ve. Davoši mi htjeti, da Ga iz usta ob-šjetnih ljudi proglašaj Sinom Božjom, no On im je odmah zapovjedio štrnjaju. Čudavca je zabranio da razglasi svoje ozdravljenje. Pa ne samo da On odu-đuje svaku težnju za slavom i svaku ta-štinu, nego hoće da tražimo ponženje, omalnoženje, posramljenje i prezir. Što se ti kaže oni, koji umat, pokor-žnaština nalaze u sebi tako malo duha Božjega, ovi se usadno moliti, da istražuju, što sve zlo nagučuje.

Drugo je sredstvo živo uvjerenje i svijest, da je sve, što imamo dobra, bilo naravnoga bilo vrhunarnog, dar Božji, i da se neba nima oim grijeha. Ovo uvjerenje treba da tešće u molima utvrdimo i držimo ga bud-izma. Sveta Pavao nas u toj točki upo-žoruje: »Što imaš, da nijesi primio? Ako si primio, što se hvataš, kao da nijesi primio? Kad se ostanoim na same sebe, stvorajujemo se u grijeh i propast; samo kad nas Bog pomaže, ostajemo u boju pobjednika. Prook Hozea kaže: »Tvoja vjost je iz tebe, Izrael, a pomoć je tvojaj samo u Bogu«.

U životu sv. Hilariona primjećuje sv. Jeronim: »Drugi staze njegova čudesa, uzdrživost, znanje i poniznost. Meni se čini, da nije ništa toliko vrijedno udjeljenja, koliko to, što je znao čuti i slavu pogaziti nogama. Sve je jurilo k njemu: biskupi, svetečeli, čete duhov- nih osoba i mnoštva, pa odlične gospo-đe, a one su velika počinio za krišćan-ski krepost, pa onda ugledni mladevi i suci, da iz njegove ruke prime blago- slavljeni kruh i ulje. Pa unatoč tome gojio je on samo jednu misao i želju, a ta je da s Bogom živi u samoću.«

Sv. Bernard kaže: »Zašto da slava padnala tebi, bijedna prašno? Možda radi svetosti tvog života? No znaš, da je Duš Božji, koji čini nekoga svetim. Ili se ističe značima i čudesima? Ruka ti to čini, ali kiji sam po šili Božjoj. Ili se ističe time, što ti je narod sklon, jer te slavi radi tvoga govorničkog dara? Ali Krist je dao mudrost tvojim učeni- cima. Dalje šli Svetine nastavlja: »Za- štita je velika i lijepa krepost činiti velika djela, a sam pred sobom ne biti ve-lik. U očma svija biti svetac, samo ne u svojim vlastitima očma, slatki udjel- jenoj svijtu, a sam sebe prezirati. To ni se pečinja da je još više udjeljenja vrijedno, nego li same kreposti, koje ima«.

Neka nam dušu rasvijetli nebeska zrakla, da nikada sebe samj ne predaj-emo nikakovu čast, nego da na hvale ljudske odgovorimo duhovnim ponžen- jem. Uvjereni da nismo ništa, nego stromasni i bijeda.

Neodoljiva u osmini Spasovca

21. V. 1930.

Sv. Misa početna ovcak: Cudi, Gospodine, glasa moj, kojim k Tebi vapljen, aletuja. Tebi govore moje srce, Tebe traži moje lice, lice Tvoje, Gospodine, tražim. Ne odvrti od mene svojega lica, aletuja. Gospedine je svetlost moja i spasenje moje, koga da se bojim?

U Postanici sv. Petar daje upute (1, 4, 7-11), kako da ne kršćani vladaju nad celom sobom: neka se ljube, neka budu gostoljubivi, da svoje izvanredne darove spopadaju rado vjernicima. »Predragi! Budite mudri i budni u molitvama. Prije svega tražite se ljubite među sobom, jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha. Budite meću sobom gostoljubivi bez prigovora. Kao dobri djelatnici mnogovrsne milosti Bože posluškajte jedan drugom onim darom, koji je svaki primio. Ako smatrate da neka govori kao riječi Božje, ako što neka, neka služi po moći, koji daje Bog, da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, Gospodinu našem.«

U sv. Evanđelju Isus obćenja poverno Apostolima, da će im poslati Duha Svetoga Utješitelja. Zatim im poručuje, da će biti progonjeni od neprijatelja. »U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Kada dođe Utješitelj, kojega ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji tlaži od Oca, On će svjedočiti o meni. I vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom. To sam vam kazao, da se ne sablonite, jer će vas goniti iz sinagoga, a ide vrijeme, kad će svaki, koji vas ubije, misliti da služi Bogu. A to će vam činiti, jer ne poznaju Oca ni mene. Ovo sam vam rekao zato, da se sjetite, da sam vam ja rekao, kad dođe to vrijeme.«

Prvaka: Zašto su Apostoli bili ponjeni i ubijani, a isto tako besbroj mučenika u prvim vijekovima? Zato što ljudi nijesu poznali Isusa. Istina teško prodire u srca ljudska, jer su ta srca zamagljena strastima i grijesima, a davo ne da, da se magle rasprše. Krivi bogovi i zle strasti učine, da su pagani mislili, da svojim bogovima službu čine, kad su ubijali Apostole. A gle, kako se u varal. Crkva vodena Duhom Istine propovijeda pravu istinu, koja nas može spasiti, zato je poslušamo, istinu prihvatimo i po njezinim uputama živimo.

SVEVI FILIP NERI

Rođen se u Firenci 21. VII. 1515. Otac mu je bio odvjetnik. Filip je učio filozofije i bogoslovske nauke u Rimu. U noći je morao na grobovima svetih mučenika u katuškomu.

Ma Dubove g. 1545. anelio je Duha Svetoga, da mu da svoje darove. Najjednom osjeđ, kako mu srce govori. Nije mogao podnijeti ovaj dar i bacit se na zemlju. Poslije spasi, da su mu od njegovih napona žara slomljena dva rebra. Nakon njegove smrti Učitelj su ustanovali, da su mu bila slomljena dva rebra, peto i šestio, i da ribad njezue mogla zarasti. Zato se smatka u sv. Filipu prikazuje Duh Sveti, kako u silici gelulsa bica vedam plamena na srce. Otada je Filip postao pravim apostolom.

Najmatkajusja je njegova krepost žarka ljubav prema Bogu, koja se obično razdijeljuje iz njega na bližnjega, a zaposljuje sve, koji su mu se približili. Uvijek je bio izvanredno prijazan i veselo. Smajčak ga nije ostavljao ni u najvećim poteškoćama ni u bolesti, kao ni sv. Teresija od Djeteta Isusa. Njegova je ljubav privlačila osobito mladiće. Cim se pojavio na ulici, oko njega su se skupljali mladići kao oko svoga oka. On se s njima šalio, poučavao ih, blago opominjao i pomagao im na sve načine kao i sv. Ivan Bosco, 300 godina kasnije.

Na nalog isповijedatka primio je svećenik red u lipnju 1551. i stupao u zajednicu svećenika u kući sv. Jeronima u Rimu. Isto je u to vrijeme, ali ga je od tog odvrtio načid poboda rećarstva: »Filip neka traži Indije u Rimu. Bog ga je predredio, da ovdje spava u dušu.« I tako je Filip postao apostolom Rima i njegovim najmljednijim svećem. Kroz 50 godina obavljao je ovdje kršćanski život. Uvao je često priimanje sv. Prkositi. Neumoran je bio u isповijedanju. Čitaje je čine pravca u isповijedanju, poput sv. Ivana Vianaja i našega zemljaka Sluge Božjega o Leopolda Mandića. Rećao je: »Kad bih već stajao na ulazu u nebo i opazio grešnika, koji me traži, ja bih odmah ostavio nebo i sišao na zemlju, da ga isповijedim.« Sa svojom ljubavlju i blagostju obratio je mnogo grešnika.

On je uva katekizacije (propovjedni) duhovne obnove. U tom su mu pomagali i drugi svećenici. Od toga se razvila Kongregacija svećenika oratorijana. Među njima je bio i kasniji kardinal Baronius, koji je napisao znamenito djelo o crkvenoj povijesti. Papa Ino je dao crkvi sv. Marije zvanu li Valtelica u Rimu, u kojoj se nalazi i Svecove tijelo.

SV.FILIP je imao i dar čudesna. Dne 16. VII. 1583. uskrio je od mrtvih prince Pavla Massimo. Soba, u kojoj se dogodilo čudo, pretvorena je odmah u petramu kapelicu.

Na Tijelovo 25. svibnja 1595. upovijedao je cijelo dopodine. Pokornicima je preporučio poboljšati proma presvjetli Djevici kao najsigurnije sredstvo spasenja. U to je kasnada preko baciti krvi i u noći od 23. na 26. svibnja kasimao.

Papa Gregor XV. proglašio ga je svetim 12. ožujka 1622., isodobio an sv. Ignacije Lojolskim, sv. Franjom Ksaverijem i sv. Terzijom od Isusa de Avile. Prigodom 500 godišnjice kanonizacije njegove je sveo tijelo smješteno u novi moćnik i dne 12. ožujka 1922. sveto nošeno po ulicama grada Rima.

— D A R —

Na njemom je radnom stoliću, radost je obuzne svaki put kada svrne pogled na njega. Osvjetljava je, uzdiže i još se radosnija i revnija prihvaća radost.

U to je dar njene prijateljice. Misle, — kakva lijepa i skupoćena slika?

Ili knjiga raskošna uzreza? Maramica, moguće svileni stupa? Mora biti nešto lijepa. Moguće ukrasna igla?

Da, svakako nešto lijepoga. Dječje krasnoga.

Ali nije slika skupoćena. Ni knjiga raskošna, ni marama vezena.

Nije ništa igla ukrasna ni umjetnina ikakva.

Ta što bi mogla darovati siromašnoj prijateljici svojoj još siromašnija prijateljica njezina, studentica? A drugoj, najdražoj prijateljici?

Ipak, nešto lijepoga! Savim maleni darak. Predražen darak.

Mala grančica s dva ružna šipka. Da, žarka crvena šipka divlje ružice, otvratna u šetnji, a u mislima na nju. Dva žarka srdasca.

Eto ih pred njom na radnom stoliću. Ona ih više radosna pogledava, radosnije nego li da je knjiga prekrasna ili igla skupoćena dar, darovani tak da se iskaže.

Ta mala grančica šipkova. To veliki je dar, jer je poklon pažnje, prijateljskog osjećaja.

Ta mala grančica s dva žarka šipka ko dva srdasca. — Ta sitnica.

Tračak je ljepote prirode. Dalo je Bože i veliki dar. Dar ljubavi.

„I vi ćete svjedočiti“

Kršćanstvo je bilo od svega početka, pak je i danas, pohran, koji dav od duhovnih vrednota. Čakovi je bilo dav i pak je i danas duhovna vrijednost. Čim je to bila oca, kada se je sastajala od drvenast naukih i pripraviti Apostola, gallejskih ribara, kao i danas, kada u svome krilu okuplja milijune vjernika. I ako već živjeli preko 19 vijekova, Crkva je, upravo istov svog dostojnog značaja, uvijek svjetla i mlada, uvijek savremena i djelotna, uvijek puna životnih sokova, koje pružaju dušama život i snagu. Na ogromnom stablu Crkve kroz vjekove su tako kao i danas, sazrijevali plodovi duhovnog sazrijevanja i ljepote, plodovi kršćanske samostalnosti i nezamisljivog jasnoća. Me postoji na svijetu narod ni masa, koja bi dala živu vjernostu toliko i takvih jasnoća, kao što su ih je stala Katoička Crkva. Katoički junaci, kršćanski Sveta se nisu predavali pobedama na bojnom polju, u krvavoj borbi protiv neprijatelja. Kršćanski su junaci oni, koji su znali prihvatiti sami sebe, koji su znali postojati svoje nevredne strasti i požude, koji su znali izvesti svoje prijate, nego slobodni ljudi, koji su znali živjeti prema Bogu i prema bližnjem. Kršćanski su junaci postojivali neprijatelje ljubavju, a ne mržnjom. Heroička ljubav koja živi, koja se brani i koja se jača žrtvama i samozatajom, to je plod kršćanskoga duha. Veliki francuski mislilac Talne (Ten), koji inače nije bio sklon kršćanstvu, morao je na jednom mjestu priznati: Nisla manje nego u prošlosti kršćanstvo je i danas oruđe duha. Kršćanski dui predstavlja kao čuđna. Vjeka pre velikih krivih nepoćenih potrebnih, da bi se čovjek mogao izdijeliti od samoga sebe, iznad života, koji, ograničen uskim krugom, mli po zemlji. Ova su krila čovjeku potrebna, da ga preko snosljivosti, strpljivosti i povjerenja dovedu do vedrine, a preko umjerenosti, čistoće i dobrote do jasnoća života.

Na ovaj način kršćanstvo je kroz vjekove svjedočilo za Krista, i na masa, kao prednici Kristova mističnog tijela pozvali, da svjedočimo za Nj. Kako čitamo u današnjem sv. Evanđelju Krist je rekao Apostolima: »I vi ćete svjedočiti za mene.« Ove riječi nisu upućene samo Apostolima, nego i svima kršćanima kroz sve vjekove. Svjedočiti za Krista možemo jedino svojim dosljednim kršćanskim životom. Uzalud ćemo uvjeravati svijet o izvrsnosti i ljepoti kršćanske nauke i kršćanskog čednora, ako naše djelovanje ne bi bilo usklađeno s tim nauč. Najbolji i najveći apostol jeste apostolat kršćanskoga života. Apostoli su svjedočili za Krista svojim propovijedanjem, ali još više svojim životom i svojom mučeničkom smrću. Radi toga su oni, i ako nauki i praposti, siromašni i neugledni, mogli pokrenuti svijet i pobediti moć i mudrost staroga svijeta. Za njma su slijedili milijuni, koji su pošli njihovom putem. Među tim milijunima ašo je malih i velikih, zrelih ljudi i nedorasle djece, bogatih i siromašnih, kraljeva i robova, plemića i kmetova, velikih učjenika s prigrošnih nepismenih ljudi. Svi su se držali Kristovih riječi: »Neka vaša svjetlost svijetli pred ljudima, da vaše vaša dobra djela i da proslave vašeg nebeskog Oca.«

I danas Krist živi u svijetu kao što je živio kroz vjekove. On živi u besbrojnoj, naoko neopazljivoj dušama, koje se hrane i napajaju njegovim životom. Njegovom krivju, dušama, koje žive njegovim životom. On živi u svojoj crkvi, koja nepokolebljivo stoji na čvrstoj stijeni — Petru, kao temelju spasa, kao korabiju, kojoj prebjegavaju sve duše, koje žele života, zdravlja i snage. Ponosni što pripadamo tom mističnom Kristovu tijelu u puno pouzdanju molimo današnjim liturgijskim molitvu: »Svemućni vječni Bože, dai nam po Gospodinu našem Isusu Kristu, da Ti vada budemo poćobno odani i da lakramno grom služimo Trvome veličanstvu. Amen.«

uspjelo. Osmisljava se razna crkva, osobito tzv. »Bachovo društvo«, koja se bina na promicanje njegove umjetnosti, za čuvanje njegove boćanske misli, zika.

Skromnost života velikog J. S. Bacha

U životu je kada veći umjetnik na životu kao manji. Kad je dječak bio velikom. ... Za svoje doba on je bio i veliki veliki; tek su djetka pokotajna dala skromnom isповijedanju kamenu mladiću, koje mu pripada među prvih duhovna čovječanstva (Andreas).

Slavimo dvjestotu godišnjicu smrti jednog od najvećih skladatelja svijeta, Johanna Sebastiana Bacha. Taj veliki majstor gotičje iz velike obitelji Bach, čiji su članovi gotovo svi redom bili glasbenici i skladatelji. Uz lo su svi bili duboko poznati i puni religioznog osjećaja. Svim su bile zajedničke osobine, bez kojih je nemoguće i zamisliti si Johana Sebastijana: jedinstvenost i skromnost, te duboki religiozni i strogi moralni osjećaj, kojima je osobito išao na račun poražen život (Andreas).

U već u ranim mladosti pokazivanje se njegovoj veliki muzičkoj talentu, i on uči vladati od oca. Kad je dječak bio tek deset godina, roditelji mu uzimaju, a z njegovu opću i muzičku nabravan, hrle se od tada njegov brat Johann Christoph. Mali Sebastian već tada počnje prepisivati djela velikih skladatelja, što mu brat zabranjuje govoreći, da još nije zreo za shvaćanje njihovih skladbi. No njegova neodoljiva ljubav k glazbi nalaže ga, silno kao što je nekad navela i Händel, da je iz straha pred ocem, koji mu je bioćno bioćti se glazbom, soća vježbao u pokrovstvu na nećakom prepisju pojedinih iz njihovih djela. Budući da svjetla nije imao upotrebljavati, jer bi se inače izdao, on se služi jedino mještanima i pri svjetlu mjeseca prepisuje note. U tom naporu

nam pošli prevlake naproće oči, vid mu približno slabiji i njegove oči u kasnijim godinama nisu mogle izdržati velikih napora, te je u starosti potpuno oslijepio. Ali on i tada diktra svoje skladbe drugima, koji ih bilježe.

U zavrećene petnaestne godine odlazi u školu, gdje pjeva u zboru, vježba u sviranju raznih instrumenata i uči latinski. Iza toga posjećuje glasovite tadarne skladatelje, kao na pr. velikog kompozitora Buxtehuda u Lübecku i čuvenog orguljasa Reinkena. U to se vrijeme javljaju i njegovi prvi radovi, njegove najljepše kantate i skladbe za orgulje, plod dubokog proučavanja velikih majstora. Zeleni upoznati svog savremenika, velikog kompozitora Händelja, uputi se jednom u njegovo selo, noćno Halle. Ali nije imao sreće. Händel je dan prije napustio Halle i tako se dva najveća glasbenika svog vremena nisu upoznala ni tada ni kasnije. U 37-moj godini života preuzima Bach u Leipzigu u crkvi Sv. Tome službu crkvenog pjevača i učitelja crkvenog pjevanja, a tj. službu kantora, čije su dućnoće bile brojne i naporene. Kantor mora i ti vjeći, u sviranju raznih instrumenata, mora savršeno poznavati mehanizam orgulja, da bi može, ako ustreba popraviti i učestiti (nastimati); mora sudjelovati u pogrebima, pripremati razne crkvene glasbene priredbe, poučavati druge u sviranju, pjevanju i t. d. Kako su sve te dućnosti bile povjerene samom Bachu, gotovo je nemoguće vjerovati, da je on u Leipzigu uz sav taj naporni rad uspio skla-

dati more kantata, glasovne skladbe, čvrtle velike Psuje, h-mol Masli, orguljska i orkestrana djela i t. d. U sav taj maog i naporni rad, imao je često i mnogo neprička, te je nalazio na razna nećahvanja. »Ali ni vedna ograničeni prebodi, ni brige oko održavanja brojne obitelji, ni ponidnaja, ni borbe a nediscipliniranim i nemarnim učenicima, sve to nije ništa moglo djelovati na Bachov duboki stvaralački nagon, koji je više no isto drugo podržavala jaka vjera, u kojoj su nestajale i utapale se sve boli i sva nezadovoljstva; on je jedino u stvaranju nalazio pravu utjehu (Andreas).

Novi zadaci MISIONARA U AFRICI

Afrički kontinent doživljava novo razdoblje na svojem putu prema visokom stepenu civilizacije i napretka. To je značajka najnovijih prilika u Africi, pošto su prividno prolupala stolićja, a da se nije ništa dogodilo ili izmijenilo. Površno gledajući bilo je već prije zapaženo, da se je u crnačkoj uredničkim masi počela izdruživati jedna selitela onih, koji su, izišavši iz škola, postali dionici evropske kulture i da je na drugoj strani ostajala masa sa svojim zaostalim i primitivnim poretkom i životom.

No, između ovih krajnosti zapaženo je na afričkom kontinentu jedna zasebna društvena formacija, koja pokazuje svoje posebne karakteristike (znatičajke) i vidljive tragove novog pogleda. Dublje promatranje i razvikat smisla prilika dovelo je do odricanja, da se cijelo crnačko društveno uređenje nalazi u raspadanju i da je na putu da asimilira (prisvoji) nove forme (oblike) kulture, koje do sada nisu postojale kod afričkih crnaka.

Plemenska zajednica, koja je bila stolonjem oblik crnačkog društvenog uređenja, počela se raspadati. Nomadna plemena postaju najčudampuz središnja, a autoritet poglavice i skravljeva sve više i više nestaje. Stvaraju se naprotiv nova naselja različitih jezika i jezika, koja se stvaraju iz onih sredina, koji su privučeni željom za većom zaradom, zabavom ili čisto nezanimivim razmišljanjem o budućnosti, došli u gradove nastanili se na njihovim periferijama.

Masidom crnačko je društvo svoje prebrzo došlo u dodir s novom sredinom. S tega se pokušavaju preko moći izbrisati nejednakosti i dostići one položaje, do kojih je zapadni svijet došlo kroz stolićja. S druge strane novi ambijent (okolina) donio je crnaka ekonomsku najoprezniju utjecaju koju imamo u krugu razvoja. U tom je tako ono, umjesto da izdrži ono, što je iz njihovih očaja bilo dobro i lijepo, postalo piljen poroka i socijalne bijede. Takvi gradovi kao što su danas Leopoldville sa 100.000 crnačkog stanovništva sve više niču na afričkom tlu. A crnačko proletarijat nije više osamljena pojava ni u Africi.

Ovakovo stanje, a i ono, što se predviđa da će se razviti, rodilo je nove probleme za rad misionara. Kako se mogu osigurati stalnu vjerničku sestavu onih elementa, koje sadržavaju i u sebi veliki broj namjera, iako privremeno na jednom mjestu? Kako pak uvjeriti toliče druge, da je bolje za njih, da ostanu u njihovim starim naseljima? Na ova i slična pitanja pokušao se je dati odgovor. Crnci trebaju osjećati u svojim naseljima svoj dom i zadržati one obilježja, koji su po svojoj prirodi dobri i lijepi. S druge strane treba nastojati, da u novim prilikama stvore svoju vlastitu kulturu, koja odgovara njihovoj moralnoj i društvenoj formaciji.

Rad u tom smislu započeli su u Belgijskom Kongu misionari benediktinci. Kao i u Srednjem Vijeku oni su svojim samostalnim započeli intenzivnu aktivnost među seljačkim svijetom Afrike. Njihov je rad usmjeren pokušaju, da Crncima daju osjećaj njihova tradicionalnog života, da pokažu ljepotu reda i sprječje izlazak seljačkog puhanstva u gradove, gdje postaju neminovni piljen pokvarenosti i kolonizatornog izrabljivanja.

NJEMAČKA KATOLIČKA OMLADINA održala je nedavno u Altenbergu svoj nacionalni kongres pod predsjedništvom biskupa iz Mainz, mgra Schörra i Weidela. Među nekih organizacijskih pitanja kongres je studirao problem formiranja svojih članova za Svetu Godinu, tretirajući temu: »Krist, naš mir«. Zaključeno je da 10.000 omladinašne pohode ove godine Rim kao hodočasnici i da se osuje organizacija Njemačke katoličke Seljačke Omladine sa zadatkom, da seljačku omladinu dovede Kristu. Kongres je konačno predložio stvaranje obnove u radu, u kojima bi održali obnove zemlje Njemačke katoličke omladine.

Iz Katoličkog svijeta

SVETA GODINA — Na Veliku Srijedu sv. Otac je primio veliki broj hodočasnika iz svih krajeva svijeta u bazilici sv. Petra. Bazilika je bila dupkom puna hodočasnika, među kojima su se posebno isticali oni iz južne Afrike. Na Veliku pak Subotu sv. Otac je primio u bazilici sv. Petra preko 40.000 hodočasnika. Veliku grupu hodočasnika primio je u istoj bazilici na uskrsni ponedjeljak, kao i u nedjelju 16. travnja, kada je hodočasnika u bazilici bilo preko 35.000, od kojih 800 Engleza. Brojno je bilo i ono hodočašće, koje je sv. Otac primio u subotu 24. travnja, a među ovim hodočascima su se naročito isticali vjernici iz Indije i s otoka Cejlona, koji su došli u Vječni Grad u svojim živopisnim narodnim odjelima.

— Sv. Otac je primio u posebnu audijenciju velikog hodočašće francuskih sveučilištarca i njihovih profesora. U hodočašću su bila predstavljena sv. francuska sveučilišta, a sa samog glasnogovorničkog sveučilišta Sorbonne pristupovalo je 3.600 sveučilištarca. Hodočašću se je pridružilo i 1.500 članova francuskog narodnog saveza za slobodnu katoličku školu. Sveučilištarci Sorbonne predali su sv. Ocu na dar 300 svezaka znanstvenih i literarnih djela francuske književnosti. U svome govoru sv. Otac se je toplo zahvalio sveučilištarima na njihovoj pažnji i naglasku, kakovu ulogu treba da ima katolička intelektualna i životna naroda.

— Iz Lima, glavnog grada južno američke republike Perua, doputovalo je u Rim hodočašće, koje broji 300 vjernika. Hodočasnici putuju pod vodstvom svega kardinala.

— Kroz Veliki Tjedan i uskrsnu omladinu doputovalo je u Rim preko sto hiljada da tamo u središtu kršćanstva proslave dan muke, smrti i uskrsnuća Spasitelja, obave jubarne pobornosti i pozdrave zajedničkog Oca svih kršćana. Među ovim hodočascima kao i bili zastupani svi europski narodi kao i katolici iz Amerike, Afrike i Azije. Svi jednom se je na veličanstven način manifestirala universalnost Katoličke Crkve, koja u bratskoj Kristovoj ljubavi ujedinjuje sve narode svijeta.

— Na Izložbi međunarodne katoličke književnosti, koja se povodom svete godine održala u Rimu, sudjelovalo je i engleski katolički književnik koji je u Rim materijal za ovu Izložbu. Na to izložbu će biti zastupani svi značajni engleski katolički književnici, osobito kardinal Newman i Chesterton. Bit će izložene i neke knjige mišlenice sv. Toma Morusa.

— Povodom sv. godine uvodi se zrakopolovna linija Pariz—Lurd—Rim. Na ovaj će se liniji vršiti značajni promet tri puta tjedno.

— Početkom travnja održan je u Rimu međunarodni kongres Marijnih kongregacija. Sv. Otac je postao kongresu posebno pismo, a učesnici kongresa bili su primljeni kod sv. Oca u posebnu audijenciju.

— Norveška se nalazi među zemljama, koje su hodočašćenim legitimacijama za Svetu Godinu priznale značaj putničke.

— U nedjelju 23. travnja obavljena je na svetom način prva kanonizacija u ovoj Svetoj Godini. Proglasena je svetom blazana Marija Guiljelma Emilija de Rodat, ustanoviteljica Kongregacije čistih sestara sv. Obedije. Kako to predviđa obrednik obred kanonizacije je vršio sam sv. Otac u bazilici sv. Petra. Ovoj svečanosti je prisustvovalo 14 kardinala, 30 nadbiskupa i biskupa, veliki broj zredovno i svjetovno klerika kao i mnogobrojni diplomati akreditirani kod Sv. Stolice. Bazilika sv. Petra je bila dupkom puna vjernika, posebno pak iz Francuske, domovine nove svetice. Pošlije nego što je sv. Otac na svetom način blagoslovio proglasio sveticom, On je ostužio sv. Misanu po mlanom obredu, sastavljenom u čast sv. svetice. Pod sv. Misom predložio je održati govor u kojemu je izložio herojske kreposti nove svetice. Na kra-

ju sv. Mise Papa je dao prisutnima apostolski blagoslov i potpunim opustom kako za prisutne u bazilici tako i za one vjernike, koji su Njegov blagoslov primili preko radija.

NAKANA APOSTOLSTVA MOLITVE — Sv. Otac je blagoslovio nakane Apostolstva molitve na mjesec svibanj. Glavna nakana Apostolstva molitve za ovaj mjesec je: **Politička seljaška pravda.** Socijalno, društveno i političko je moliti, da bi ljepše društvo našlo svoj mir ostvarenjem takvog društvenog poretka, koji će se zasnivati na načelima kršćanske pravde. To j, na načelima, da smo svi ljudi među sobom braća, da svi imamo jednako pravo na čovjeka dostojan život i da ne smije postojati izrabljivanje čovjeka, jer svaki čovjek treba do žiti od svoga reda, od svojih kuljeva i od svog znoja. Mislija pak nakana Apostolstva molitve za mjesec svibanj jeste: **Mišlje u miđu.**

IZ FRANCUŠKE AFRIKE došle će u svibnju u Rim hodočašće s oko 600 urođenika, među kojima će biti i 20 bogaljskih seljaka.

KATOLIČKA CRKVA MEDU CRNCIMA naslov je jedne publikacije, koju priprema za štampu katolički međunarudi savjet u Brooklynu.

NOVA CRKVA U RIMU — U Rimu je na svetom način predata javnom bogoslužju nova sveučilišna crkva, koju je rimskim sveučilištarima darovao sv. Otac Papa.

60.000 JAPANSKIH SELJAKA pridružuju se škiji katoličkog udruženja sv. Vinke za pomaganje siromahnih. Ovi seljaci, iako upse nisu kršćani, dali su velike količine hrane, odjeće i slično.

»DRUŠTVO SV. JOSIPA« osnovao je u gradu Morgand u Sjedinjenim Državama isusovac Michel Kavangh. Društvo je cilj graditi kuće za one crnce, koji su primorani da žive u nehigijenskim stanovima.

— U **CUMBERLANDU U SJEDINJENIM DRŽAVAMA** izgorio je nedavno triptistički smostan, jedan od najljepših samostana sagrađenih posljednjih 50 godina. Zrtava među redovnicima nema.

TAJVECI BROJ RIMSKIH HOPO-CASIELA u razmjeru prema broju stanovnika, prijavio se iz Islike. Ird su razlika među evancio, koji se upotrebljavaju uključivo za značaj saobraćaj između Irsko i Rima.

— U **PANAMI** protestirali su jednoglasno svi katolički biskupi i predstavnici katoličke akcije protiv imenovanja jednog odpalog svećenika generalnim direktorom za plananje odgoja.

KARDINAL-NADBISKUP U BUEENOS AIRESU naredio je da se vjernicima Svete godine u njegovoj nadbiskupiji iznajmu slučajki naradna sv. Mise na nalenaju Sv. Oca. Na tm se Aldeama čla enciklika Sv. Oca o Svetoj Godini.

— U **NADBISKUPIJI KÖLNJSKOJ** uredeno je pitanje vjesnosauka na taj način, da kapelan imaju najviše 12—14 sat, dok bi u slučaju potrebe ostali satovi bili povjereni laicnim silama. To je učinjeno zato, da bi dušobrižnici imali negaju u prvom redu raditi u duhovnoj pastiri.

DJEČACI — PJEVAČI I REGENS-BURGA (Regensburger Domspatzen) gostuju u Švicarskoj, prvi put od svršetka rata. U Bernu imali su izvanredan uspjeh. Sad gostuju po mnogim drugim gradovima Švicarske.

»BERAMMERGAU JE u ovoj Svetoj Godini čiji mnogih hodočasnika. Rezolucija rimska poduzeća tražila od čelnika zvola za gumanje. Ho je tamnošta uprava učela obožnja, jer da se to kao i tradicijom prikazivanja miše u Oberammergau. Ujedlye je uprava izjavila, da širenje različitih scena (prozora) i prikazivanja u obliku Mio kvesth reprodukcije znači povreda autorstva prava, a da će protiv krsteljaja toga prava poduzeti potrebne zakonske korake.

VILJE se u Sjevernoj Americi sve više upotrebljavaju kao sredstvo redovne obšuje. Ove je razredovne kazaljke novost, od Gutenbergova izuma tiskarska kralji-

PATER GENERAL DRUŽBE ISUSOVE predvodio je Sv. Ocu 20. travnja 74 pstra iz 44 nacije na svršetku sastanka, na kojem su vjelači o pitanjima Marijnih kongregacija.

ENGLJSKI CR SAVZK KATOLIČKI KRIH MAJKI u listopadu predali Sv. Ocu na dar dragocjen umjetnički izradak.

ISPRAVCI GRANICA easterlorjalne ljetne rezidencije Sv. Oca Castel Gandolfo fiksirani su ugovorom od 24. travnja 1948. Taj je ugovor raščerčan 22. travnja 1950.

KATOLIČKA SOCIJALNA ŠKOLA — U glavnom gradu Sjedinjenih Američkih Država, Washingtonu na svetini je nađen blagoslovom otvorena katolička socijalna visoka škola. U ovaj će se školi poučavati suvremena socijalna pitanja na temelju kršćanskih načela, posebno pak na temelju načela papinskih socijalnih encikala. Gradnja i uređenje ove škole stajalo je 1.500.000 dolara sakupljenih dobrovoljnim prilozima među američkim katolicima.

PROCESIJA OVIJETNE NEDJELE U JERUZALEMU — Ove godine je na posebno svetom način proslavljena u Jeruzalemu svečanost Cvjetne Nedjelje. U procesiji, koja toga dana ide od Masiljske Gore do grada Jeruzalema, sudjelovalo je ove godine 6.000 vjernika.

UMJETNIČKI GRADI CRKVU — Poznati francuski slikar Mstis grad na svoj svošak kapelu za časne sestare koje su se nastanile u francuskom morskom kupalištu Nizza. Kapela se gradi po njegovim nacrtima, a za oltare u kapeli slikar priprema slike Gospe djeje.

KATOLICIZAM U BERLINU — Berlinska katolička nadbiskupija broji 657.642 vjernika, od kojih živi u samom gradu Berlinu 422.324 vjernika. U Berlingsto nadbiskupiji ima 163 crkve i 172 kapela, od kojih u samom Berlinu 83 crkve i 118 kapela.

KRIPTE BAZILIKE SVETOG PETRA — U mjesecu svibnja o g. predati će se javnosti kripti bazilike sv. Petra u Rimu. U ovaj kripti su se tokom zadnjih godina obavljala velika arheološka iskapanja i došlo se je do vrlo značajnih i vrlo znamenitih otkrića u vezi s grobom apostolskog pevaka sv. Petra. Rezultati ovih iskapanja bit će također dati javnosti. Kripta bazilike se sastoji od tri lađe, a u njoj je podignuto pet oltara. Glavni oltar je posvećen Kristu Emarlu, a ostala četiri oltara četvorici Evangelista. Pred grobom sv. Petra će se postaviti vjetrovi sjeliva.

NAŠI POKOJNICI

† JAGIO DON ANTE rođen 28. XII. 1872. u Salima na Dugom Otoku nedaleko Zadra. Gimnaziju i teologiju je svršao u dječjačkom sjemeništu u Zadru. Zaredio je bio 1. XI. 1895. Počeo je sveučiliš u Beču, a diplomirao je klasičnu jezika na sveučilištu u Beogradu. Bio je kateheta osnovnih talijanskih škola u Zadru od 1899. do 1899, asstent kateketa na preparandiji u Arbenizimu kraj Zadra od 1900. Učitelj pedagogike na bogoslovskom učilištu u Zadru. Rimsvatelj nadbiskupske Franckove provjere rata bio je izaslanik na misionarji katolicefiji u Parizu, posjetio dva puta London. Bio je profesor državnih gimnazija u Peći do 1926, u Sijbonjebu od 1928. Godine 1929. do 1931. profesor na gimnaziji a njezimećka nastavničen jezikom u Starom Beojeu, kada je počeo u mirovniku i došlo u kašerab ka kateheta građanske škole 28. 1. novembra 1933. nastanikom gimnazije u najnovijem i laičnički jeziki i na pomoćnika u školi. Neumoran isposjednik u crkvi sv. Vinke i propovjednik u svim gradskim crkvama. Umrlo V. svibnja 1950. Mrtvo tijelo preseljeno na ukup u rodno mjesto Sala, gdje je pokopan dana 10. svibnja. Počivao u miru!

SPOMEN-SLIKU

ZA PBYOPRISNEŠIKE Hrvatsko književno društvo sv. Cirila i Metoda, Zagreb, čiji je član i Milan Štamparić, predložit će u skladu sa svojim zaključcima u vezi s književnom stvaralošću i njegovim djelom, da se za njega u muzeju u Zagrebu odlikuje. Njemu će se u čast odlikovati i likovno spomen-sliku predložiti u muzeju u Zagrebu. Ciljuna 3. ožujka 1950. god. u Zagrebu. Književno društvo sv. Cirila i Metoda, Zagreb. Željko Štamparić, predsjednik.

Misnik i izdavači: Hrvatsko književno društvo sv. Cirila i Metoda, Zagreb, Trg bana Tona Hava 31. — Ureduje i za list odgovara Dr. Pavao Lončar, kanonik, Zagreb. Kanton čakovački računa uprave Hata 4—60001. — Početni broj stoji 2.— Dio